

श्रव 1) füge *Laut, Geräusch* hinzu. तूर्परव KATHÁS. 20, 226. रत्नम-
रणारविः 70, 69. अतिधारावाः (कुलनिम्गाः) Spr. 2401. PAKÁT. 165, 8.
— श्रवती s. u. श्रव.
श्रा wohl von श्र; vgl. श्रुक.
1. श्राप्य vgl. HALÁ. 2, 314.
श्राति lies Saugáta st. Saugata.
श्रात् 2) Glt. 1, 37. — 3) KATHÁS. 63, 32.
श्रात्रिक Ind. St. 5, 300. ÇATR. 10, 200. 14, 257.
श्राधन 2) c) das Beispiel gehört zu d); vgl. मन्त्राधन. — d) Spr.
801. परमाराधनं तद्धि पुरुषस्य 4106. — 3) HALÁ. 1, 129.
श्राधनप्रकार (श्रा + प्र) m. Titel eines Werkes WILSON, Sel.
Works 1, 282.
श्राधनीय R. GORR. 2, 15, 22. 7, 108, 27.
श्राध्य 1) adj. R. 7, 6, 2. KATHÁS. 113, 89. auch was man sich ange-
legen sein lassen soll: किमाराध्यं सदा पुण्यम् Spr. 3934. 3935. — 2) m.
pl. N. einer Secte Verz. d. Oxf. H. 248, a, 10. WILSON, Sel. Works 1, 225.
श्राय 1) ज्ञानाय adj. Spr. 4094. धर्माय adj. 4698. — 2) Baum-
garten ÇĀRṆH. GRH. 5, 3, 1. VARĀH. BRH. S. 53, 1. 56, 1. DAÇAK. in BENF.
Chr. 197, 17. KATHÁS. 61, 296. पुष्याराम KATHÁS. 68, 41. — 3) ein best.
Metrum Ind. St. 8, 410. — Vgl. श्रात्माराम.
श्रायादिप्रतिष्ठापद्धति f. Titel eines Buches HALL 94.
श्रायुख (श्रा + मुख), n. eine Pfeilspitze in Form einer Ahle ÇĀRṆG.
PADH. 80, 64 bei AUFRECHT, HALÁ. 151.
श्रायलिक MBH. 4, 36. NILAK.: श्राया मतगताः तैः सह क्रीडति तान्
जयति वा श्रायलिकः; derselbe zu 15, 19: श्राया शस्त्रविशेषेण लूनं किञ्च
शाकादि श्रायु तत्संस्कुर्वति त श्रायलिकाः शाकविशेषकर्तारः.
श्रायु (vom desid. von श्रु mit श्रा) adj. Etwas zu unternehmen be-
absichtigend KĀM. NĪRIS. 15, 57.
श्राययिषु Spr. 3718.
श्राययिषु so vielleicht zu lesen für श्राययिषु und श्राययिषु Ind.
St. 4, 373.
श्रायक (von श्र) adj. Jmd (acc.) verletzend: नैनं ह्रु श्रायको भवति
TAHT. ĀR. 1, 3, 2. तस्य किंसो न करोति Schol.
श्राय 1) RV. 3, 43, 2. श्रैः परयाहृतेः MBH. 13, 1978. HARIV. 6881.
श्राय adj. von श्राय, श्रायु गोत्रे in Geschlecht des ARUṆA Verz.
d. Oxf. H. 19, a, 15.
श्रायि pl. BUĀG. P. 10, 87, 18. — Vgl. युष्करायि.
श्राययि (von श्राय) n. Röhre Schol. zu BUĀG. P. 10, 21, 17.
श्राययिक Ind. St. 3, 391.
श्राय 2) lies ड्रायु st. ड्रायु.
श्रायवत् n.: श्रायवदाङ्गिरसम् N. eines SĀMAN Ind. St. 3, 206, a.
श्राय oder als praep. ausserhalb, ohne (wie श्रते), mit dem gen. oder abl.
श्राय HALÁ. 4, 6.
श्राययि s. u. श्राययिषु.
श्रायिक füge bei: daher auch Masche eines Geflechts oder Gewebes
PAKÁV. BR. 21, 4, 13. Zwischenraum zwischen Zähnen KĀNDOGĀBHĀSĪJA.
श्राययि 1) n. MBH. 13, 358. प्रतिवित्पमारेयमटवि (als Gruss) Spr.
698. °दान Verz. d. Oxf. H. 87, a, 33. °व्रत 58, a, 46. °प्रतिपद्धत 284, a,

10 v. u. — 2) f. श्रा N. der Dākshājanī in Vaidjanātha Verz. d.
Oxf. H. 39, b, 18. श्राययि v. l.
श्राययिता f. Gesundheit R. ed. Bomb. 2, 70, 7. श्राययिता SCHL.
श्राययिशाला (श्रा + शा) f. Krankenhaus, Hospital ÇKDn. nach
dem VAIDJAKA.
श्राययि (von श्रु mit श्रा) m. Belagerung Spr. 3800.
श्राययि 1) Uebertragung KAP. 1, 153. SARVADARĀNAS. 131, 9. 167, 1. SĀH.
D. 273. 669. 671. Identifizierung PRATĀPAR. 96, 1; vgl. ऐक्ययिषु. — 2)
Verdeckung —, Verfinsternung eines Planeten durch einen andern VA-
RĀH. BRH. S. 9, 19. — 3) Bez. einer der 10 Weisen, auf welche eine Eklipse
erfolgt, VARĀH. BRH. S. 5, 43.
श्राययि 3) KATHÁS. 71, 79. — 6) das Aufstellen, Aufrichten KATHÁS. 61, 35.
— 7) das Uebertragen SĀH. D. 114, 8. 671. — 8) = श्राययि 3) VARĀH.
BRH. S. 5, 49.
श्राययि zu spannen: श्रानयिषु (धनुस्) HARIV. 4304. zu übertragen.
was übertragen wird SARVADARĀNAS. 131, 8. SĀH. D. 673. 677.
श्राययि 1) so heisst auch eine Pflanze, die auf einer anderen wächst.
KĀṬH. 26, 3. मद्रिकु zu mir heraufgestiegen (bildlich) BHĪG. P. 11, 14.
44. — 2) ऊर्ध्वरिकु bildlich RĀGA-TAR. 3, 310. ein aufsteigendes Verhält-
niss, Aufschwung, Zunahme; = उत्कर्ष SĀH. D. 249, 19. — 6) BHĪG. P.
10, 6, 16. so v. a. Schooss 7, 18. 8, 44. — Vgl. क्रययिषु.
श्राययि 3) Backe Ind. St. 5, 370. 374.
श्राययि adj. (f. ई) aufsteigend (Gegens. श्रययिषु): ज्ञाति MĀRṆ. P.
10, 89. — 1) श्राययिषुमन्यवाजिनो वाजिनः VARĀH. BRH. S. 93, 6. — Vgl.
पवित्रययिषु.
श्राययि 1) lies ersteigen maqhend, hinaufführend und vgl. Spr. 2879.
श्राययि (von श्रय) adj. 1) zur Sonne in Beziehung stehend, solar: दिन
ein Sonnentag WEBER, GJOT. 41. BUĀG. P. 11, 22, 31. — 2) von der Cu-
lotropis gigantea kommend: पयम् VARĀH. BRH. S. 50, 25.
श्राययि (von 2. श्रा + श्रय) adv. mit Einschluss der Sonne BUĀG. P.
10, 14, 40.
श्राययिषु Bez. eines best. Opfers MBH. 13, 4938.
श्राययि VARĀH. BRH. S. 100, 2.
श्राययि adj. (f. ई) zu den Sternen (सत्त) in Beziehung stehend, siderisch
WEBER, GJOT. 42. 53. 78. 107.
श्राययि vgl. श्रययि 3).
श्राययि adj. (f. ई) von श्रु Ind. St. 8, 117. VS. App. LXVIII.
श्राययिक Z. 2 stroicho (oder स्तोमिक).
श्राययि 1) gerades, offenes, rechtschaffenes Benehmen Spr. 8057. सर्वभू-
तेषु gegen alle Geschöpfe 5194. 1125. Vgl. श्रानययि. — 3) vgl. Verz. d.
Oxf. H. 33, a, 4.
श्राययिक (von श्राययि 1.) adj. Bez. zweier Schöpfungen (सर्ग) MBH. 12.
11565. fg. an der ersten Stelle die ed. Calc. fälschlich श्राययिक.
श्राययिन् (wie eben) adj. gerade —, redlich sich benehmend: ज्ञातिषु
Spr. 4230.
श्राययिकि Z. 1 lies Mischgefäss st. Milchgefäss.
श्राययिनायन pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. BRH. S. 4, 25. 11, 59. 14, 25.
16, 22. 17, 19.